CORPOLOGIA

CORPOLOGIA és una trobada independent i lliure de persones interessades en explorar temes de presència i acció i per a poder presentar les seves obres en directe. El format de les obres és lliure i d'una màxima durada de 5 minuts cadascuna.

El grup estarà obert a propostes d'altres creador@s de totes les disciplines. L'espai és senzill amb un escenari de caixes de fusta i mínima il·luminació. Treballem sense muntatge tècnic ni escenogràfic i cada persona ha de portar tot el que necessiti. Desprès de cada trobada qualsevol persona que hagi estat present, pot contribuir a la revista CORPOLOGIA amb textos l'o imatges de les seves opinions, idees i reaccions.

nformació i propostes: info@gresolart.com

CORPOLOGIA es un encuentro independiente y libre de personas interesadas en explorar los lemas de presencia y acción y para poder presentar sus obras en directo. El formato de las obras es libre y de una máxima duración de 5 minutos cada una.

El grupo estará abierto a propuestas otros creador@s de todas las disciplinas. El espacio es sencillo con un escenario de cajas de madera y mínima iluminación. Trabajamos sin montaje técnico ni escenográfico y cada persona tendrá que traer todo lo que necesite. Después de cada encuentro cualquier persona que haya estado presente, puede contribuir a la revista CORPOLOGIA con textos y/o imágenes de sus opiniones, ideas y reacciones.

http://corpologialiveart.blogspot.com

Foto Portada: Marta Vergonyós Foto Contraportada: Mireia Zantop. Sum(us) Fotògrafa: Denys Blacker Vídeo: Ester Xargay Coordinació: Denys Blacker Maquetació: Paloma Orts i Denys Blacker Traduccions: Natàlia Espinet i Denys Blacker Correccions: Natàlia Espinet

Dipòsit Legal: Gl.1553-2012

ISSN 2014-8178

© de les imatges i els textos: Els seus autor@s

NATÀLIA ESPINET | DESIGNIA IGNIA

JOAN GOL | PARADIGMA1-VARIACIONS URSONATE A PARTIR DE PAIK MONTSE SERÓ I ESPAI VITAL

LESLEY YENDELL | WIP .. ERUSONYC

VICENÇ VIAPLANA İ LA LÍNEA DE LA CONCIÈNCIA PERE SOUSA | ZERO MÉS U DOS MERCÈ CAPDEVILA I SOS-PITA

PEP AYMERICH | CADIRA

JOANA MOLLÀ I PERMUTACIÓ CÍCLICA

EVA MARICHALAR & JORDI LAFON | UNA REBECA | DOS MITJONS

PALOMA ORTS | PRINCIPIO

MARÍA MARTÍNEZ I QUEREMOS PAZ

CLARA GARÍ I RECEPTA NUM. 2 MENYS

HARAMARA CANYET GIFREU I....TRENANT, 2013

ELISA EL Y LÁ I CON-TÉN-NOS, VOZ

MARINA OROZA | LA NUBE

MARTA VERGONYÓS I...42...

CARLUS CAMPS | FLUID CAMINAR PEL CERT

ESTER XARGAY | CARBASSA ALS MERCATS!

DENYS BLACKER | KRYPTON

MIREIA ZANTOP | SUM(US)

NATÀLIA ESPINET DESIGNIA IGNIA

Designia ignia

descendència ascendent desintoxica toxina

decreixement creixent

demència menciona absència

descontrol programat despesa encesa detergint secrecions demiürgs migrats

destriat atzarós desvagat amor

molt intima

dempeus dins el pou

amarada d'aigua fins els ronyons

em submergeixo per mirar els peixos que m'habiten un raig de sol escalfa a la mateixa hora pel mateix lloc

tant és ser-hi com no esser

i que et surtin escates a les cames.

Designia ignia

descendencia ascendente

desintoxica toxina

decrecimiento creciente

demencia menciona ausencia

descontrol programado despilfarro encendido detergiendo secreciones demiurgos migrados

discernido azaroso desvagado amor

muy intima

de pies dentro del pozo

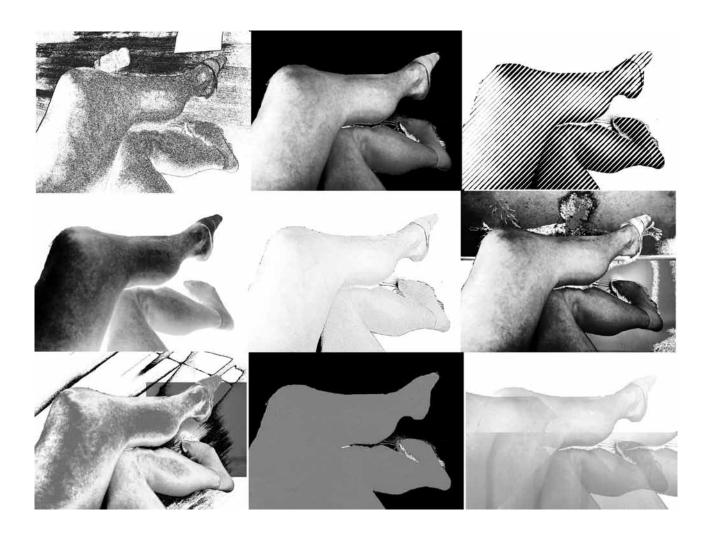
amarada de agua hasta los riñones

me sumerjo para mirar los peces que me habitan

un rayo de sol calienta a la misma hora por el mismo lugar

tanto da estar como no ser

y que te salgan escamas en las piernas.

PARTICIPANTS

CLARA GARÍ . DENYS BLACKER . LESLEY YENDELL . VICENÇ VIAPLANA . MONTSE SERÓ . MIREIA ZANTOP . JOAN GOL . MARTA VERGONYÓS . PERE SOUSA . MERCÈ CAPDEVILA . PEP AYMERICH . NATÀLIA ESPINET . PALOMA ORTS . HARAMARA CANYET . MARINA OROZA . CARLUS CAMPS . JOANA MOLLÀ . ELISA EL Y LÁ . MARÍA MARTÍNEZ . EVA MARICHALAR . JORDI LAFON .

DENYS BLACKER

CORPOLOGIA 13 es va celebrar el 22 de novembre del 2013 al Centre Cultural la Casa Elizalde Barcelona convidada per Ester Xargay i Carles Hac Mor en el marc de l'exposició Cargol Treu Banyal Apunts, a Punt, per al Decreixement. Corpologia és una proposta independent formada per un grup d'artistes i persones amb ganes d'investigar el present mitjançant l'acció. A la 13° trobada hi han participat 21 artistes i un públic nombrós. Corpologia segueix creixent.

Hem creat un espai únic d'intercanvi i de mútua comprensió on qualsevol persona pot presentar obres, pensaments, idees, inquietuds, opinions, en definitiva, qualsevol forma d'expressió que parteixi de la presència i de l'acció.

lunt@s celebrem la nostra llibertat, igualtat i fraternitat. Els temps són fràgils i entre desastres i crisis estem creant una nova manera de fer per a poder afrontar la incertesa econòmica i social que vivim.

És important per nosaltres mantenir la independència de la trobada i la revista i l'aconseguim a base de la construcció de relacions i sinergies basades en els valors humans, l'altruisme i la creativitat.

unt@s estem construint una riquesa comuna que no té preu.

CORPOLOGIA 13 se celebró el 22 de noviembre del 2013 al Centro Cultural la Casa Elizalde Barcelona invitada por Ester Xargay y Carles Hac Mor en el marc o de la exposición Cargol Treu Banya! Apunts, a Punt, per al Decreixement. Corpologia es una oropuesta independiente formada por un grupo de artistas y personas con ganas de investigar el presente mediante la acción. Al 13° encuentro han participado 21 artistas y un público numeroso. Corpologia sigue creciendo.

Hemos creado un espacio único de intercambio y de mutua comprensión donde cualquier persona puede presentar obras, oensamientos, ideas, inquietudes, opiniones, en definitiva, cualquier forma de expresión que parta de la presencia y de la acción. Lunt@s celebramos nuestra libertad, igualdad y fraternidad. Los tiempos son frágiles y entre desastres y crisis estamos creando una nueva manera de hacer para poder afrontar la incertidumbre económica y social que vivimos.

Es importante para nosotros mantener la independencia del encuentro y la revista y lo conseguimos a base de la construcción de relaciones y sinergias basadas en los valores humanos, el altruismo y la creatividad. lunt@s estamos construyendo una riqueza común que no tiene precio.

JOAN GOL PARADIGMA 1-VARIACIONS URSONATE A PARTIR DE PAIK

Aquesta proposta de performance ja em venia rondant pel cap de fa un temps enrere, arran d'altres petits projectes que havia realitzat sobre la comunicació i la repercussió dels grans mitjans sobre ella. És per tant una visió personal i metafòrica de com es pot arribar a distorsionar el missatge, quan el canal que hi ha entre els dos o més interlocutors no és directe.

Per aquest projecte vaig decidir utilitzar diferents recursos audiovisuals que ja havia treballat anteriorment el component de Fluxus, Nam June Paik. A partir d'aquests elements la idea va ser aconseguir fer una variació, deconstrucció, d'un text dadaista anomenat Ursonate. El text original, és una "sonata amb sons primitius", els quals a través de unes variacions, han acabat convertits en sons i sorolls produïts per un petit aparell fotosensible a la llum i els moviments.

Les imatges de fons reproduïdes com un efecte mirall, és una representació visual del que J. Goebbels afirmava amb la frase: "Si una mentida es repeteix el suficient, acaba per a convertir-se en veritat" i que avui en dia tant és utilitzada. En aquest cas doncs, les repeticions i les interferències del só, s'acaben convertint en una metàfora del que es pot arribar a distorsionar un missatge audiovisual dins el joc dels mitjans de comunicació.

Esta propuesta de performance, me venía rondando por la cabeza hace un tiempo atrás , a raíz de otros pequeños proyectos que había realizado sobre la comunicación y la repercusión de los grandes medios sobre ella . Es por tanto, una visión personal y metafórica de cómo se puede llegar a distorsionar el mensaje , cuando el canal que hay entre los dos o más interlocutores no es directo .

Para este proyecto decidí utilizar diferentes recursos audiovisuales que ya había trabajado anteriormente el componente de Fluxus, Nam June Paik. A partir de estos elementos la idea fue conseguir hacer una variación, deconstrucción, de un texto dadaista llamado Ursonate. El texto original es una "sonata con sonidos primitivos", los cuales a través de unas variaciones por mi parte, han acabado convertidos en sonidos y ruidos producidos por un pequeño aparato fotosensible a la luz y los movimientos.

Las imágenes de fondo reproducidas como un efecto de espejo, es una representación visual de lo que J. Goebbels afirmaba con la frase : "Si una mentira se repite lo suficiente, acaba por convertirse en verdad" y que hoy en día tanto es usada.

En este caso, pues, las repeticiones y las interferencias del sonido, se acaban convirtiendo en una metáfora de lo que se puede llegar a distorsionar un mensaje audiovisual dentro del juego de los medios de comunicación .

MONTSE SERÓ ESPAI VITAL SENSE TEMPS ESPACIO VITAL SIN TIEMPO

Estem en un espai sense temps. No sé si tindreu temps de veure que faré. Tampoc sé si tindré temps de fer el que vull fer. El temps té espai? Estamos en un espacio sin tiempo. No se si tendréis tiempo de ver que voy a hacer. Tampoco se si tendré tiempo de hacer lo que quiero hacer. ¿El tiempo tiene espacio?.

LESLEY YENDELL WIP .. ERUSONYC

VICENÇ VIAPLANA LA LÍNEA DE LA CONCIÈNCIA LA LÍNIA DE LA CONSCIÉNCIA

PERE SOUSA ZERO MÉS U DOS ZERO MÁS UNO DOS

En un moment de transversalitat política, es parla poc o gens a la premsa, el parlament o el carrer de la crisi galopant que està assolant el país. Volia recordar i compartir una balada dels anys de la Depressió d'aquell país que sempre mirem amb malfiança, però en el qual també hi han aturats, acomiadats, vaguistes, desnonats, pensionistes, vídues, joves, discapacitats, toxicòmans, ex-reclusos, immigrants, malats...

He triat la cançó I don't want your millions, Mister, de Jim Garland (1905-1978), un miner del carbó, sindicalista, i compositor de l'est Kentucky, que va composar aquesta cançó en la dècada de 1930. Com que la cançó sona en anglès l'acció consisteix en anar passant cartells amb una traducció a la manera de Subterranean Homesick Blues de Bob Dylan.

No vull els teus milions, Senyor,/no vull el teu anell de diamants,/ tot el que vull és el dret a viure, Senyor,/torna'm de nou la meva feina.

Ara, jo no vull el teu Rolls-Royce, Senyor,/no vull el teu iot d'esbarjo,/tot el que vull és només menjar per als meus fills,/torna'm la meva antiga feina.

Treballem per construir aquest país, Senyor,/mentre que tu has gaudit d'una vida fàcil,/has robat tot el que hem construït, Senyor,/ara els nostres fills es moren de fred i gana.

Per tant, no vull els teus milions, Senyor,/no vull el teu anell de diamants,/tot el que vull és el dret a viure, Senyor,/torna'm de nou la meya feina

Diguem ximple si vols, Senyor,/diguem verd, o blau, o roig,/ només sé una cosa, Senyor,/els meus fills afamats han de meniar

Quedat els dos vells partits, Senyor,/no son gaire diferents, ho puc veure,/però amb el Partit d'Obrers i Camperols,/podrem alliberar el poble.

Per tant, no vull els teus milions, Senyor,/no vull el teu anell de diamants,/tot el que vull és el dret a viure, Senyor,/torna'm de nou la meva feina.

En un momento de transversalidad política, se habla poco o nada en la prensa, el parlamento o la calle, de la crisis galopante que está asolando el país. Quería recordar y compartir una balada de los años de la Depresión de aquel país que siempre miramos con desconfianza, pero en el que también hay parados, despedidos, huelguistas, desahuciados, pensionistas, viudas, jóvenes, discapacitados, toxicómanos, ex-reclusos, inmigrantes, enfermos...

He elegido la canción I don't want your millions, Mister, de Jim Garland (1905-1978), un minero del carbón, sindicalista y compositor del este Kentucky, que compuso esta canción en la década de 1930. Como la canción suena en inglés la acción consiste en ir pasando carteles con una traducción a la manera de Subterranean Homesick Blues de Bob Dylan. No quiero tus millones, Señor,/no quiero tu anillo de diamantes /todo lo que quiero es el derecho a vivir, Señor, / devuélveme de nuevo mi trabajo.

Ahora, no quiero tu Rolls-Royce, Señor /no quiero tu yate de recreo,/todo lo que quiero es sólo comida para mis hijos,/ devuélveme mi antiguo trabajo.

Trabajamos para construir este país, Señor,/mientras tú has disfrutado de una vida fácil,/has robado todo lo que hemos construido, Señor,/ahora nuestros hijos se mueren de hambre y frío.

Por lo tanto, no quiero tus millones, Señor,/no quiero tu anillo de diamantes,/todo lo que quiero es el derecho a vivir, Señor /devuélveme de nuevo mi trabaio.

Llámame tonto si quieres, Señor,/llámame verde, o azul, o rojo,/sólo sé una cosa, Señor,/mis hijos hambrientos tienen que comer

Quédate con tus dos viejos partidos, Señor,/no son muy diferentes, como puedo ver,/pero con el Partido de Obreros y Campesinos,/podremos liberar al pueblo.

Por lo tanto, no quiero tus millones, Señor,/no quiero tu anillo de diamantes, todo lo que quiero es el derecho a vivir, Señor,/devuélveme de nuevo mi trabajo.

MERCÈ CAPDEVILA SOS-PITA

És la posada en escena de la vida que arribem a portar algunes àvies, tot intentant compaginar la pròpia existència amb la manca d'ajuts socials que no reben els nostres fills, (especialment en aquesta època). És així mateix, l'expressió del cansament corporal que també hem de compaginar amb la activitat psíquica i amb humor "naturalment".

Es la puesta en escena de la vida que llegamos a llevar algunas abuelas, intentando compaginar la propia existencia con la carencia de ayudas sociales que no reciben nuestros hijos, (especialmente en esta época). Es así mismo, la expresión del cansancio corporal que también tenemos que compaginar con la actividad psíquica y con humor "naturalmente".

PEP AYMERICH CADIRA SILLA

JOANA MOLLÀ PERMUTACIÓ CÍCLICA PERMUTACIÓN CÍCLICA

EVA MARICHALAR & JORDI LAFON

UNA REBECA I DOS MITJONS

Aquest és un relat de tots nosaltres. De totes nosaltres. És un petit gest de generositat, de descoberta de l'altre. De comprensió. Els ulls embenats ens porten a la necessitat de confiar en qui tenim al costat, fent-lo i fent-la partícip d'aquest camí desconegut que ens durà a noves coneixences, a noves maneres de relacionar-nos des de l'escolta dels sentits i els seus ritmes naturals. Som aquí, estem presents. Prenem responsabilitat com a persones i ens ajudem. Tenim cura l'un de l'altre. Aquest gest ens dóna la mirada i la consciència d'allò que abans hem sentit i après junts.

Este es un relato de todos nosotros. De todas nosotras. Es un pequeño gesto de generosidad, de descubrimiento del otro. De comprensión. Los ojos vendados nos llevan a la necesidad de confiar en quien tenemos al lado, haciéndolo y haciéndola partícipe de este camino desconocido que nos llevará a nuevos conocimientos, a nuevas maneras de relacionarnos desde la escucha de los sentidos y sus ritmos naturales. Somos aquí, estamos presentes. Tomamos responsabilidad como personas y nos ayudamos. Tenemos cuidado el uno del otro. Este gesto nos da la mirada y la conciencia de aquello que antes hemos sentido y aprendido juntos.

PALOMA ORTS

PRINCIPIO PRINCIPIO

Durada: 4 minuts

Materials: llençol blanc $1 \text{m} \times 1 \text{m}$, pot de cristall amb sorra de mar

Vestuari: blanc

Acció: explicar cada minut mentalment

Minut 1: entrar en l'espai escènic, estendre el llençol asseure's en el centre d'ella i horitzontalment al centre disposar el pot de cristall. Obrir-ho, deixar caure la sorra lentament i tornar a deixar el pot horitzontal a l'espai central.

Minut 2: agafar la sorra amb les mans, elevar-la i sentir com descendeix.

Minut 3: repetir minut 2 i experimentar com la atmosfera està repleta de pols i la naturalesa augmenta la seva força.

Minut 4: sortir de l'espai central de la sabana, doblegar les quatre cantonades de la sabana, fer una bolseta amb la roba (albergant la sorra) i sortir de l'espai escènic.

La terra mare és qui ens retorna a la vida natural. Ens aparta de la societat de l'espectacle, per retrobar-nos amb les nostres arrels primitives i reals.

M'agrada tocar la matèria, tocar la terra és com sentir que estic visqui una altra vegada, que torno a ser nena que torno als meus orígens, que jugo amb la meva àvia arran de mar per fer castells de sorra. És increïble com de petita em passava hores i hores gaudint i gaudint d'un joc tan senzill i estimulant alhora.

Amb la veu de la performance només intento que els anys, la ciutat i els protocols no em separin d'allò que m'unia a la terra, d'aquell desig d'escoltar les coses a través del tacte.

Quan vaig saber que disposava de quatre minuts per fer la performance, vaig pensar a materialitzar aquest temps en terra i cos, perquè d'ells provenen els nostres conceptes de mesura bàsica, de la interrelació del nostre cos amb el que ens envolta.

Quatre minuts, quatre llunes, quatre accions i quatre formes d'explicar-ho. De la lluna nova que posa la seva tela en escena. Se senti, es forma. Es descobreix el temps en el contacte amb la matèria i es forma una lluna plena i blanca. Finalment decréixer, deixant un rastre de pols, una vida després d'ella.

Duración: 4 minutos

Materiales: sábana blanca 1m x 1m, bote de cristal con arena de mar.

Vestuario: blanco

Acción: contar cada minuto mentalmente

Minuto 1: entrar en el espacio escénico, extender la sabana, sentarse en el centro de ella y horizontalmente al centro disponer el bote de cristal. Abrirlo, dejar caer la arena lentamente y volver a dejar el bote horizontal al espacio central

Minuto 2: coger la arena con las manos, elevarla y sentir como desciende.

Minuto 3: repetir minuto 2 y experimentar como la atmosfera está repleta de polvo y la naturaleza aumenta su fuerza.

Minuto 4: salir del espacio central de la sabana, doblar las cuatro esquinas de la sabana, hacer un saquito con la tela (albergando la arena) y salir del espacio escénico.

La tierra madre es quien nos devuelve a la vida natural. Nos aparta de la sociedad del espectáculo, para reencontrarnos con nuestras raíces primitivas y reales.

Me gusta tocar la materia, tocar la tierra es cómo sentir que estoy viva otra vez, que vuelvo a ser niña que vuelvo a mis orígenes, que juego con mi abuela a la orilla del mar para hacer castillos de arena. Es increíble como de pequeña me pasaba horas y horas disfrutando y gozando de un juego tan sencillo y estimulante a la vez.

Con la voz de la performance sólo intento que los años, la ciudad y los protocolos no me separen de aquello que me unía a la tierra, de aquel deseo de escuchar las cosas a través del tacto.

Cuando supe que disponía de cuatro minutos para hacer la performance, pensé en materializar ese tiempo en tierra y cuerpo, porque de ellos provienen nuestros conceptos de medida básica, de la interrelación de nuestro cuerpo con lo que nos rodea.

Cuatro minutos, cuatro lunas, cuatro acciones y cuatro formas de contarlo. De la luna nueva que pone su tela en escena. Se sienta, se forma. Se descubre el tiempo en el contacto con la materia y se forma una luna llena y blanca. Finalmente decrecer, dejando un rastro de polvo, una vida tras ella.

MARÍA MARTÍNEZ VOLEM PAU QUEREMOS PAZ

Volem pau

Trobar la sintonia entre el ser i l'estar

Començar a posseir els símptomes que reflecteix el poder

Supèrbia, avarícia, enveja, angoixa, egoisme, desig, plaure Amor no et vagis

Potser dins del cercle es pot trobar el respir Volem pau

"Volem construir una vida millor per al nostre poble" Prometo que tots la tindran, cremaran, art, machetearte el cap fins que caigui del seu eix central

Volem pau

Paz...si tu estas

Si fumes porros encara més

I de l'altre costat la pau es converteix en violència

Quan dones trobes
En el camí les desmiembran

En el camí dels diners bruts i buit en l'oblit

Volem pau-sar de

tot Perquè com estan les coses Que més dóna que el menjar es tiri I els caixers tanquin a les nits Perquè no dormis els teus somnis

A dalt dels diners que existeix - no existeix

En la teva imaginació van explicar

Quant tens, quant vals, quant produeixes, quan et toca

Et toquen mentre et foo-rmatean i et diuen

Em quedo amb la teva casa.

Independents no som, Ens creiem, ens fem,

ens mentim, ens desconnectem

Però volem pau.

VERS: MARIA OZOMALLI

MUSICA DE FONS: VOLEM PAZ - GOTAN PROJECT Referents artístics: Barbed Hula, Sigalit Landau, 2000. Queremos paz

Encontrar la sintonía entre el ser i el estar

Comenzar a poseer los síntomas que refleja el poder tener Soberbia, avaricia, envidia, angustia, egoísmo, deseo, placer Amor no te vayas

Quizás dentro del círculo se puede encontrar el respiro Queremos paz

"Queremos construir una vida mejor para nuestro pueblo" Prometo que todos la tendrán, arderán, arte, machetearte la cabeza hasta que caiga de su eje central

Queremos paz

Paz...si vos estas Si fumas porros aún más

orionas ponos dominas

Y del otro lado la paz se convierte en violencia

Cuando mujeres encuentras En el camino las desmiembran

En el camino del dinero sucio y vacío en el olvido

Queremos paz-sar de todo Porque como están las cosas Que más da que la comida se tire Y los cajeros cierren en las noches Para que no duermas tus sueños Arriba del dinero que existe - no existe

En tu imaginación contaron

Cuánto tienes cuánto vales, cuánto produces, cuándo te toca

Te tocan mientras te foo-rmatean y te dicen

Me quedo con tu casa.

Independientes no somos, Nos creemos, nos hacemos, nos mentimos, nos desconectamos

Pero queremos paz. VERSO: MARIA OZOMALLI

MUSICA DE FONDO: QUEREMOS PAZ - GOTAN PROJECT Referentes artísticos: Barbed Hula, Sigalit Landau, 2000.

CLARA GARÍ RECEPTA NUM. 2 MENYS RECETA NUM. 2 MENOS

Receptes és el títol d'una sèrie d'accions que vaig començar l'any passat pensant expressament a Corpologia. Són accions relacionades amb les metàfores del llenguatge.

La poesia - em refereixo a la literatura- sembla que neix de la mirada a l'entorn.

Aquestes accions semblen, al contrari originar-se al text poètic.

En realitat no hi ha res de cap de les dues coses: no sé ben bé perquè faig el que faig, però se que neix a un lloc on no existeixen ni els codis de l'acció, ni les paraules, ni les metàfores.

És allà on viuen felices i juntes les magranes, les agulles, i les troques de fil.

Recetas es el nombre de una serie de acciones que empecé el año pasado pensando expresamente en Corpología. Son acciones relacionadas con las metáforas del lenguaje.

La poesía - hablando de literatura- parece nacer de la mirada al entorno.

Estas acciones parecen, al contrario, originarse en el texto poético.

En realidad no ocurre ninguna de las dos cosas: no sé muy bien por qué hago lo que hago, pero se que nace en un lugar donde no existen ni los códigos de la acción, ni las palabras, ni tampoco las metáforas.

Allá es donde viven felices y juntas las granadas, las agujas, y las madejas de hilo.

HARAMARA CANYET GIFREU

...TRENANT, 2013 ...TRENZANDO, 2013

Caminar al ritme de la respiració conscient i calmada, a cada pas recitar sense parar: "Per tu, per mi, per l'univers". Cabellera de llana i cànem, que es transformarà en cascada passant a cobrir el cos, del cap a les arrels. Trenar: "Per tu, per mi, per l'univers".

Pas endavant, seguir caminant, rastre de vida, arribar a les companyes que trenen: "Per tu, per mi, per l'univers".

La referència va ser la cultura mazateca, que significa humil, en la seva llengua. Resumeix perfectament la seva forma de vida: fe, senzillesa i molts actes de culte i rituals.

Una altre referència va ser l'Adela, per mi una dona sàvia. Em va dir que cada matí, a l'hora de pentinar-se - fer-se les trenes característiques de les dones d'aquestes contradestrenava dient: "per tu, per mi, per l'univers". Així començava el dia donant gràcies.

L'origen de la idea va sorgir de les ganes de reviure una situació intensa sensorialment. En transformar-la en una acció la volia entendre i viure des d'un nou present. La meva exploració començà a través del viatge físic que vaig fer i que va esdevenir també un viatge interior. Amb l'acció volia emprendre una recerca personal, gràcies a la revelació de noves possibilitats de viure i entendre el món. Oferir i compartir el que em va ser donat i mantenir el valor i el misteri del do.

"Llevarlo directamente De lo abstracto del sitio, a lo abstracto de mi cuerpo No quiero materializar la emoción en algo externo Solo revivir un sentimiento, Hacer de lo que "no está" físicamente, algo presente. TInspiración a través de vivencias y costumbres nuevas Convertidas en posibilidades. Contentar ese músculo impulsador de sangre A palpitar de una forma desconocida pero flameante Darle confianza plena, dejarle ser protagonista. Después de la vergüenza de mostrar algo íntimo Emoción al darme cuenta que el sentir ya no pertenecía iQue grande el compartir! Lana y cáñamo Trenzar cada "tu", y cada "yo", con el universo Que todo lo vivido sea consciente l la experiencia sea dirección."

ELISA ELYLÁ CON-TÉN-NOS, VEU CON-TÉN-NOS, VOZ

Aquesta acció va ser impulsada per la reinterpretació i la recuperació del cos femení en els 60-70 (Interior Scroll, 1975, de Carolee Scheemann). Vaig voler manifestar la gratitud cap al despertar feminista que ens antecedeix i tornar a l'assossec. Iniciar una gestació silenciosa comptant amb el 2, el silenci on habita la diferència sexual (Lucy Irigaray).

D'altra banda, també m'interessava el "blanc sobre blanc" més enllà de l'existencialisme i de l'anhel d'un nou i "veritable" sentit (Malarmé la pàgina blanca) o del suprematisme, l'abstracció o el minimalisme. M'interessava un blanc més corpori i sense nostàlgia; des del qual sentir la dualitat en el present. Sense negar el que sóc, però alliberada de la càrrega històrica que pogués impedir la mirada cap al fruit d'avui i les llavors que conté. Un blanc orgànic que realment sento i vull tocar.

En aquest sentit m'interessava també l'absència, el rastre, la petjada (Anna Mendieta), aquest continent de silenci. Així com el concepte cíclic com procés evolutiu, no acumulatiu. El dos, "esfèric", comporta un diàleg, unes fluctuacions, comporta acords i silencis... sento que em trobo en aquest últim estat silenciós, en blanc. (Antropofagia i l'ovulació com a paral·lelisme amb el procés artístic segons Lygia Clark)

El gènere en disputa de Judith Butler com a lectura, va originar el conflicte moral pel qual el meu cos em va reclamar silenci i en certa manera va originar l'acció.

El Simbòlic, en tant a una altra manera de pensament, sento

Ésta acción fue impulsada por la reinterpretación y la recuperación del cuerpo femenino en los 60-70 (Interior scroll, 1975, de Carolee Scheemann). Quise manifestar la gratitud hacia el despertar feminista que nos antecede y volver al sosiego. Iniciar una gestación silenciosa contando con el 2, el silencio donde habita la diferencia sexual (Lucy Irigaray).

Por otra parte, también me interesaba el "blanco sobre blanco" más allá del existencialismo y del anhelo de un nuevo y "verdadero" sentido (Malarmé la página blanca) o del suprematismo, la abstracción o el minimalismo. Me interesaba un blanco más corpóreo y sin nostalgia; desde el cual sentir la dualidad en el presente. Sin negar lo que soy, pero liberada de la carga histórica que pudiera impedir la mirada hacia el fruto de hoy y las semillas que contiene. Un blanco orgánico que realmente siento y quiero tocar.

En éste sentido me interesaba también la ausencia, el rastro, la huella (Anna Mendieta), ese continente de silencio. Así como el concepto cíclico cual proceso evolutivo, no acumulativo. El dos, "esférico", conlleva un diálogo, unas fluctuaciones, conlleva acuerdos y silencios... siento que me encuentro en este último estado silencioso, en blanco. (Antropofagia y la ovulación como paralelismo con el proceso artístico según Lygia Clark)

El género en disputa de Judith Butler como lectura, originó el conflicto moral por el que mi cuerpo me reclamó silencio y en

que s'ajusta millor per a l'estudi de el "entri" (Chiara Zamboni i María Zambrano), la qual cosa em va conduir a la reflexió sobre el 2, el silenci de la diferència i la gestació, la "cadena del do" que inicia el matern, el femení; la gratitud.

Volia dir molt i retenir molt també. Donar una visió del femení buscant una postura dinàmica (teixit carnal del món) i passiva alhora (agraïment del do del món). Tal vegada era un repte ambiciós per a un començament, i per realitzar-ho en escassos minuts, però em va semblar un exercici interessant per crear alguna cosa realment fresc i autèntic.

Una acció des de la forma de fer més natural, amb la qual, tal vegada, més "em sento" i conscient de les esferes en les quals últimament em moc; la música (veu) i l'experiment del cos; el moviment i la sensació (dansa i sexualitat).

La següent cita de la poeta Alejandra Pizarnik va ser culminant per a la presa d'aquesta decisió:

La paraula que sana

"Esperant que un món sigui desenterrat pel llenguatge, algú canta el lloc en què es forma el silenci. Després comprovarà que no perquè es mostra furiós existeix el mar, ni tampoc el món. Per això cada paraula diu el que diu i a més més i una altra cosa."

cierto modo originó la acción.

Lo Simbólico, en tanto a otro modo de pensamiento, siento que se ajusta mejor para el estudio del "entre" (Chiara Zamboni y María Zambrano), lo cual me condujo a la reflexión acerca del 2, el silencio de la diferencia y la gestación, la "cadena del don" que inicia lo materno, lo femenino; la gratitud.

Quería decir mucho y retener mucho también. Dar una visión de lo femenino buscando una postura dinámica (tejido carnal del mundo) y pasiva a la vez (agradecimiento del don del mundo). Tal vez era un reto ambicioso para un comienzo, y para realizarlo en escasos minutos, pero me pareció un ejercicio interesante para crear algo realmente fresco y auténtico.

Una acción desde la forma de hacer más natural, con la que, tal vez, más "me siento" y consciente de las esferas en las que últimamente me muevo; la música (voz) y el experimento del cuerpo; el movimiento y la sensación (danza y sexualidad).

La siguiente cita de la poeta Alejandra Pizarnik fue culminante para la toma de esta decisión:

La palabra que sana

"Esperando que un mundo sea desenterrado por el lenguaje, alguien canta el lugar en que se forma el silencio. Luego comprobará que no porque se muestre furioso existe el mar, ni tampoco el mundo. Por eso cada palabra dice lo que dice y además más y otra cosa."

MARINA OROZA El núvol

LA NUBE

Principi d'un poema col·lectiu amb el públic.

El sol del silenci compartit, solament se senten indicacions a nivell de puntuació,

es veu interromput per un núvol que resulta ser l'últim poema que vaig escriure.

El Núvol (fragment)

. . .

"I damunt, ni un tros d'horitzó, ni tan sols restes d'una línia partida, ni trossos que abans suraven poden veure's."

. . .

Torna a sortir el sol del silenci compartit i els punts suspensius.

Principio de un poema colectivo con el público.

El sol del silencio compartido, solo se oyen indicaciones a nivel de puntuación,

se ve interrumpido por una nube que resulta ser el último poema que escribí.

La Nube (fragmento)

. . .

"Y encima, ni un trozo de horizonte, ni siquiera restos de una línea partida, ni pedazos que antes flotaban pueden verse."

. . .

Vuelve a salir el sol del silencio compartido y los puntos suspensivos.

MARTA VERGONYÓS

...per segons què. ja no tinc paraules... em queda però la sensació de voler dir alguna cosa i no se ben be com... o ESCUPIR-LA...

hi ha coses que no s'han ni de nombrar cauen per el seu propi pes CAUEN

fer-ne perles de les ràbies...

42 perles han caigut amb violència a dia 23 de Novembre de l'Any 2013

i ara silenci...

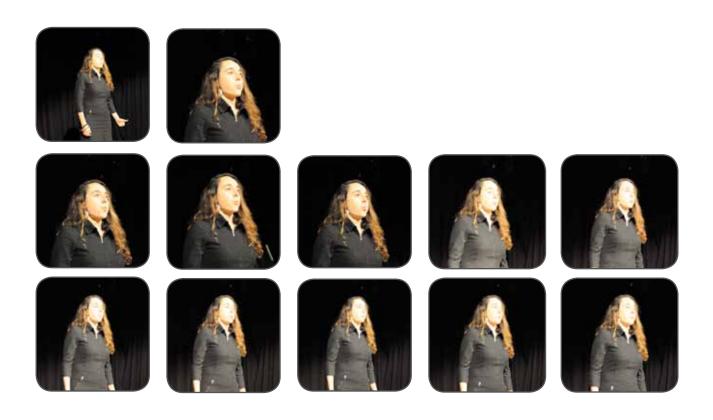
...para según que , ya no tengo palabras... me queda pero la sensación de querer decir algo i no se muy bien como... o ESCUPIRLO

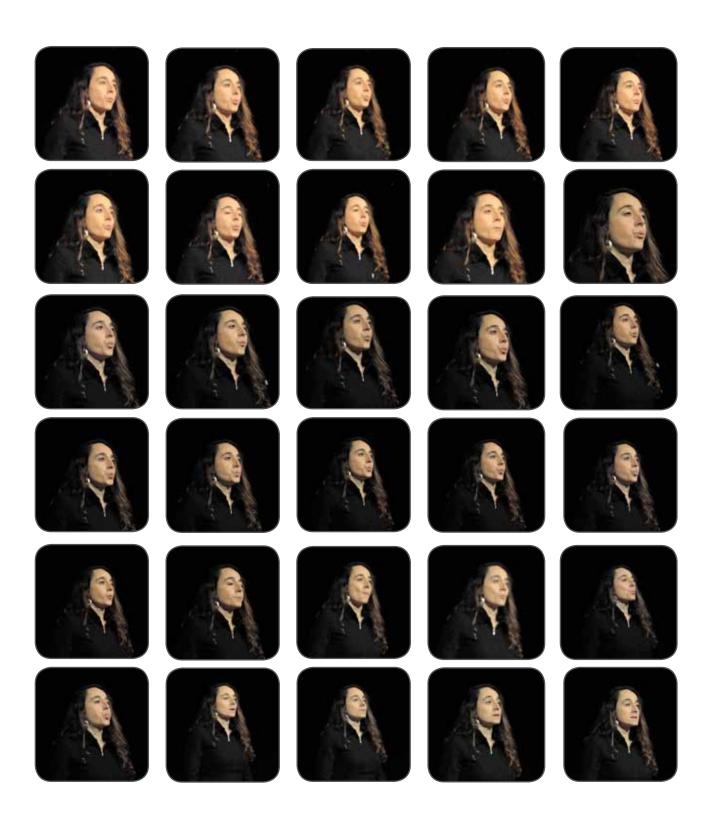
hay cosas que no se tienen ni que nombrar caen por su propio peso CAEN

hacer perlas de la rabias...

42 perlas han caido con violència a dia 23 de Noviembre del año 2013

i ahora silencio...

CARLUS CAMPS FLUID CAMINAR PEL CERT FLUIDO CAMINAR POR LO CIERTO

Onsoc Qui soc Onsoc Qui soc Hola que tal Hola que tal

Tots nosaltres som un mar per la quantitat d'aigua de mar que hi ha en el nostre interior.

Holaquetal Qui soc ONsoc

Salut

Dedondesoy
Quien soy
Dedondesoy
Quien soy
Hola que tal
H o l a q u e t a l

Todos nosotros somos un mar por la cantidad de agua de mar que hay en nuestro interior.

Holaquetal Quien soy Dedondesoy

Salut

ESTER XARGAY CARBASSA ALS MERCATS! CALABAZA A LOS MERCADOS

És una reivindicació del fruit de temporada i de proximitat i, alhora, també vol ser una acció indirecta, verbalitzada, com l'expressió popular que fa una filipica contra el despotisme, com ara el dels mercats financers i de les seves institucions. Donar carbassa, doncs, a la dictadura dels mercats, que és a l'origen de gairebé tots els problemes actuals: la destrucció del planeta i les cultures, el deute extern, la inseguretat personal i col·lectiva i els conflictes entre els pobles.

Com diu Nicholas Georgescu-Roegen, pare de l'economia ecològica, «l'economia ha de ser una branca de la biologia (...). Som una de les espècies biològiques d'aquest planeta, i com a tal estem sotmesos a totes les lleis que governen l'existència de la vida terrestre». Cal una presa de consciència de les conseqüències del consum de recursos naturals.

Carabassa als mercats, doncs! Per viure sense bancs, sense empreses multinacionals, i, per què no?, sense diners. Carabassa al capitalisme!

Es una reivindicación del fruto de temporada y de proximidad y, a la vez, también quiere ser una acción indirecta, verbalizada, como la expresión popular que hace una filípica contra el despotismo, como por ejemplo el de los mercados financieros y de sus instituciones. Dar calabaza, pues, a la dictadura de los mercados, que es en su origen de casi todos los problemas actuales: la destrucción del planeta y las culturas, la deuda externa, la inseguridad personal y colectiva y los conflictos entre los pueblos.

Cómo dice Nicholas Georgescu-Roegen, padre de la economía ecológica, «la economía tiene que ser una rama de la biología (...). Somos una de las especies biológicas de este planeta, y como tal estamos sometidos a todas las leyes que gobiernan la existencia de la vida terrestre». Hace falta una presa de conciencia de las consecuencias del consumo de recursos naturales.

Calabaza a los mercados, pues! Para vivir sin bancos, sin empresas multinacionales, y, por qué no?, sin dinero. Calabaza al capitalismo!

DENYS BLACKER CRIPTÓ CRIPTÓN KRYPTON

Criptó (de la paraula grega **κρυπτός** kryptos "l'amagat" simbolitzat per Kr, és un gas incolor, insípid, inodor. Té el nombre 36 al la taula periòdica i és aïllat en el l'aire per la destil·lació fraccionada. Es troba a l'atmosfera per 1 ppm i va ser descobert a Gran Bretanya l'any 1898 per William Ramsay. La seva densitat a pressió i temperatura normal és gairebé tres vegades més pesada que l'aire. El criptó és un asfixiant no tòxic i té una potència narcòtica set vegades més alta que l'aire, així que respirant un gas de 50% criptó i 50% aire causaria una narcosi similar a respirar aire a quatre vegades la pressió atmosfèrica. A temperatures extremadament baixes, el criptó pot existir com a líquid o sòlid. El punt d'ebullició és -243.81° F (-153.23° C), i el seu punt de congelació és -251.27° F (-157.37° C). Criptó-85, un isòtop radioactiu és utilitzat comercialment. Es pot combinar amb fòsfors per produir materials que brillen a les fosques. Criptó-85 també és utilitzat per estudiar el flux de sang en el cos humà. És inhalat com a gas, i llavors absorbit per la sang. Viatja a través del torrent sanguini i el cor juntament amb la sang. El criptó-83 té aplicació en la ressonància magnètica. Criptó-86, quant és excitat, emet radiació amb una línia de llum brillant de color vermellós-taronja. Els científics van decidir definir la longitud del metre en termes de la mida d'aquella línia. Van dir que un metre és (ni més ni menys) 1,650,763.73 vegades l'amplada d'aquesta línia. (1,650,763 és aproximadament el nombre de cases a l'estat on tots els membres de la família s'han quedat sense feina l'any 2012). L'us comercials de criptó és en la fabricació de diverses classes de llums. Es fan servir les llums per les pistes d'aterratge als aeroports. Aquestes llums són tan brillants i blanques que poden ser vistes fins i tot en condicions de boira a distàncies fins a 300 metres.

1,650,763.73

Criptón (de la palabra griega κρυπτός kryptos "el escondido" simbolizado por Kr, es un gas incoloro, insípido, inodoro. Tiene el número 36 al la tabla periódica y es aislado por la destilación de aire licuificado. Se encuentra a la atmósfera pe 1 ppm y fue descubierto en Gran Bretaña en 1898 por William Ramsay. Su densidad a presión y temperatura normal es casi tres veces más pesada que el aire. El criptón es un asfixiante no tóxico y tiene una potencia *narcótica siete veces más alta que el aire, así que respirar un gas de 50% criptón y 50% aire causaría una narcosis similar a respirar aire a cuatro veces la presión atmosférica. A temperaturas extremadamente bajas, el criptón puede existir como líquido o sólido. El punto de ebullición es -243.81° F (-153.23° C), y su punto de congelación es -251.27° F (-157.37° C). Criptón-85, un isotopo radiactivo es utilizado comercialmente. Se puede combinar con fósforos para producir materiales que brillan a oscuras. Criptón-85 también es utilizado para estudiar el flujo de sangre en el cuerpo humano. Es inhalado como gas, y entonces absorbido por la sangre. Viaja a través del torrente sanguíneo y el corazón junto con la sangre. El criptón-83 tiene aplicación en la resonancia magnética. Criptón-86, cuando es excitado, emite radiación con una línea de luz brillante de color rojizonaranja. Los científicos decidieron definir la longitud del metro en términos de la medida de aquella línea. Dijeron que un metro es (nada más y nada menos) 1,650,763.73 veces la anchura de esta línea. (1,650,763 es aproximadamente el número de casas en el estado donde todos los miembros de la familia se han quedado sin trabajo en 2012). El uso comercial de criptón está en la fabricación de varias clases de luces. Se usan las luces para las pistas de aterrizaje en los aeropuertos. Estas luces son tan brillantes y blancas que pueden ser vistas incluso en condiciones de niebla a distancias hasta 300 metros.

Notes per l'acció

- 1. Posar sobre la taula una peixera plena d'aigua negre-
- 2. Convidar a la taula a 4 membres del publico que volen fumar
- 3. Breu explicació del Criptó amb imatges de internet mentre que fumin. Les persones fumadores deixen caure la cendra del tabac a l'aigua de la peixera.
- 4. Posar-me de peu i ficar les mans a l'aigua negra de la peixera.
- 5. Fregar les mans amb un pegot de pintura blanca que he amagat al fons de la peixera.
- 6. Trec les mans blanques. Estirar els braços i fer senyals amb les mans per sobre dels caps de les persones fumadores.

Notas para la acción

- 1. Poner sobre la mesa una pecera llena de agua negra-
- 2. Invitar a la mesa a 4 miembros del publico que quieren fumar
- 3. Breve explicación del Criptón con imágenes de internet mientras que fumen. Las personas fumadoras dejan caer la ceniza del tabaco en el agua de la pecera.
- 4. Ponerme de pie y meter las manos en el agua negra de la pecera.
- 5. Fregar las manos con el pegote de pintura blanca que he escondido al fondo de la pecera.
- 6. Sacar las manos blancas. Estirar los brazos y hacer señales con las manos por encima de las cabezas de las personas fumadoras.

MIREIA ZANTOP SUM(US)

sum (lat.): sÛc (cat.), soy (es.) sumus (lat.): som (cat.), somos (es.)

sÛc (s)i som si hi som

|| sum (eng.): suma us (eng.): nosaltres (cat.), nosotros (es.) us (cat.): os, a vosotros, to you

sumant-nos som. Sumeu-nos sumeu-vos somieu-vos

"...que tots els espectadors passin a l'acci $\hat{U}$."

Nos habebat, nos habebit humus.

Entretant: temps de consciËncia

SUPORT Moltes gràcies a tot@s els/les artist@s i creador@s de la familia CORPOLOGIA. Tothom participa sense cobrar. Busquem la independencia mitjançant la venda de la revista i col·laboracions AMB EMPRESES I INDIVIDUALS PER A COBRIR LES DESPESES DE LA TROBADA. Muchas gracias a tod@s l@s artist@s y creador@s de la família CORPOLOGIA. Todos participan sin cobrar. Buscamos la independencia mediante la venta de la revistas y colaboraciones CON EMPRESAS E INDIVIDUALES PARA CUBRIR LOS GASTOS DEL ENCUENTRO. http://corpologialiveart.blogspot.com

